

Нико од активних опозиционих политичара у овом тренутку не може да победи Александра Вучића, па чак и да га доведе до другог круга. Шансу за то би имала особа која се тренутно не бави политиком, која је изузетно препознатљива и популарна, која поседује довољно ресурса да трчи председничку трку и која би добила подршку значајнијег дела опозиције. То може бити уметник, спортиста или нека друга јавна личност, каже у разговору за портал Н1 некадашни председник Демократске странке Бојан Пајтић.

Саговорник портала Н1 не спори да актуелни опозициони лидери имају своје бираче, али сматра да “то није довољан број да се угрози Вучићева позиција”.

- Разлози су објективне природе, јер свако ко се у ових девет година бави политиком на страни опозиције до те мере је сатанизован у медијима да су се много пута поновљене лажи и клевете о њима просто залепиле за бираче - наглашава Пајтић.

Према његовим речима, околности данас нису ништа другачије него пре прошлогодишњих парламентарних избора, које је део опозиције бојкотовао.

- Видећемо да ли ће процес преговарања уз посредовање Европског парламента нешто променити. У сваком случају, опозиција треба да на кредибилан начин и даље користи бојкот као алтернативу јер у супротном режим неће имати мотива да поступи у складу са Уставом и законима и омогући опозицији да буде заступљена у медијима, да се спречи куповина гласова, крађа на изборима, притисак на бираче... Уколико нема претње бојкотом, режим једноставно неће имати разлога да попусти у било ком сегменту који је значајан за изборе.

Истиче да режим очигледно није очекивао да ће бојкот избора бити тако ефикасно средство, оцењујући да је "успех бојкота и основни разлог због којег ћемо имати ванредне парламентарне изборе".

- Не знам ко из опозиције има кондиције да бојкотује још једне изборе, али свакако од бојкота као потенцијалне претње режиму они не смеју одустати, јер им је то једини аргумент којим могу да припрете власти. Опозиција у Србији тренутно није у стању да запрети извођењем стотину или двеста хиљада грађана на улице, такве су објективне околности, тако да је претња бојкотом једини инструмент којим се може служити у смислу притиска на режим.

Сматра да Влада и парламент немају легитимитет, додајући да је истовремено кроз бојкот "извршена дистинкција између оне опозиције која је учествовала на изборима који су били само фарса и оних опозиционих партија које су остале доследне у одлуци да на њима не учествују".

- Бојкот је био неопходан да би се режим уверио да оне странке које на изборе изађу у координацији с влашћу немају шансе да се докопају чак ни цензуса од три одсто и у том смислу данас је претња бојкотом сигурно кредибилнија него пре прошлих избора. Наравно да бојкот са собом носи одређени ризик, али оно што је позитивно јесте да се показало да бојкот није претња празном пушком од које се боје обе стране, већ је ипак пушка пуна и од ње се највише плаши онај ко овом државом управља тако што је довео до тога да је се пристојан свет стиди.

Одговарајући на питање може ли такозвани међустранички дијалог да доведе до суштинских измена изборних услова у Србији, Пајтић износи став да ће исход тих преговора зависити од "комбинације кредибилности претње опозиције бојкотом и јачине притиска из круга оних земаља у чијем друштву желимо да се нађемо, а то су пре свега државе чланице ЕУ".

- Такође, сматрам да опозиција треба да има највише два до три преговарача и заједничку платформу. Уколико на тим преговорима буде учествовало тридесет или четрдесет представника опозиционих партија са хетерогеним платформама, сама опозиција ће потрошити драгоцено време које је потребно за имплементацију онога што буде исход тих преговора.

У том смислу, наглашава, кључно је да опозиција покаже максималну одговорност и да се "оставе по страни дневнополитичке потребе за позиционирањем и скупљањем политичких поена".

"Опозиција мора да буде јединствена када су у питању изборни услови и преговарачи, а уколико буде изгубљено време због тога што има мноштво преговарача и много различитих платформи, онда ће и опозиција сносити део одговорности за кашњење у примени договореног.

Говорећи о минималним условима за фер и поштене изборе, Пајтић понавља да је пре свега неопходна промена руководства Радио-телевизије Србије и Радио-телевизије Војводине, која би, тврди, омогућила да грађани буду објективно информисани.

- Да сваки скандал који овај режим произведе буде испраћен у информативним емисијама, да се чују ставови и власти и опозиције на сваку тему, као и да се национална фреквенција додели телевизијама Н1 или Нова С, која би им омогућила да се виде на територији целе Србије. Већ то би драматично променило околности под којима би опозиција изашла на изборе, да не говорим о томе да опозиција треба да инсистира на обезбеђивању механизма да се спречи куповина гласова, крађа избора, притисци и претње запосленима у јавном сектору.

Коментаришући могућност да бивши председник Србије и лидер Социјалдемократске

странке Борис Тадић буде кандидат на наредним председничким изборима, Пајтић је истакао да верује да Тадић, као човек са великим политичким искуством, “није толико ирационалан да верује да има неке шансе на тим изборима”.

- Једино ми је логично да се ради о политичком маневру којим би групацију странака које је окупио око себе подигао изнад цензуса тако што би његова кандидатура донела неки додатни проценат тој листи. Уколико Тадић заиста мисли да има неке шансе на тим изборима, плашим се да је утонуо у ирационалност која је можда и иреверзибилна, али више верујем да је реч о маневру - оцењује Пајтић.

(Н1)